

Cuprins

Cei trei purceluși

9

Scufița Roșie

25

Cenușăreasa

41

Rătușca cea urâtă

54

Albă-ca-Zăpada

73

Frumoasa din Pădurea adormită

89

Peter Pan

105

Motanul încălțat

121

Frumoasa și bestia

153

Alice în Țara Minunilor

169

Cartea junglei

185

Lampa lui Aladin

201

Ali Baba și cei 40 de hoți

217

Uriașul zgârcit

233

Lebedele sălbatice

249

Fetița cu chibrituri

265

Degetica

281

Spărgătorul de nuci

291

Regele Arthur și Excalibur

313

Cräiasa Zăpezilor

329

Mica sirena

345

Soldățelul de plumb

361

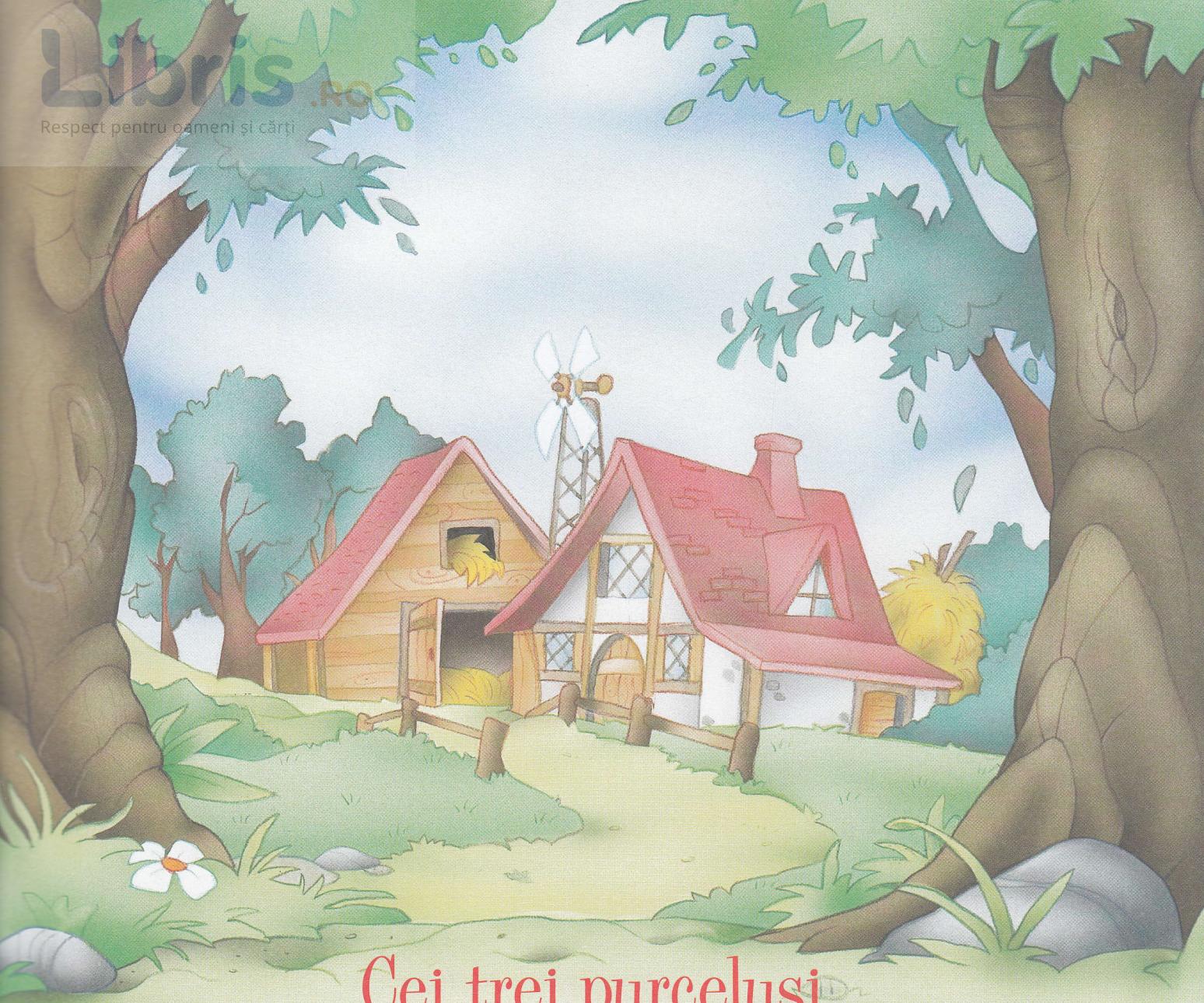
Hainele cele noi ale împăratului

371

Bucle Aurii și cei trei ursuleți

393

Cei trei purceluși

Aceasta este o poveste cu trei purceluși simpatici, care, într-o zi, au văzut atât de aproape gura larg deschisă a unui lup, încât i-ar fi putut număra colții!

Iar asta s-a întâmplat pentru că... dar mai bine să spunem povestea de la început, când purcelușii încă trăiau la o fermă.

Ferma se afla la marginea unei păduri, și cei trei frățiori, care nu știau pe atunci nimic despre lume, se hârjoneau fericiți în băltoaca lor cu noroi. Își frecau spinările de bucurie ori de câte ori gospodarul și fiul lui, care știau să cânte unul la fluier, și celălalt, la acordeon, dădeau câte un mic concert în ogradă. Cu timpul, cei trei purceluși au început să creadă că și ei erau niște muzicanți talentați.

După un timp, unul dintre frați a renunțat la visul de a ajunge un mare muzicant.

Dintre cei trei, el era cel mai harnic și singurul care se gândeau la viitor.

Ceilalți doi însă erau siguri că aveau stofă de artiști. Și pentru a dovedi asta, au hotărât să fugă în pădurea din apropierea fermei, cu gândul de a deveni famoși.

— Dacă vrei să vii cu noi, i-au spus purcelușii fratelui lor, să știi că te așteaptă un viitor de aur... iar de nu, ai să rămâni să te bălăcești mereu în noroiul din ferma asta săracăcioasă!

Purcelușul s-a hotărât atunci să își urmeze frații, chiar dacă îi era greu să se despartă de porumbul și de băltoaca lui dragă. Însă nu voia să-și lase frații la voia întâmplării în pădurea plină de pericole. Așa că, la lăsarea nopții, cei trei frați și-au luat tălpășița de la fermă. Nu după mult timp, purcelușii au rătăcit drumul prin pădure.

Printre foșnetele însărmântătoare care veneau din toate colturile

pădurii, purcelușii au auzit deodată o voce necunoscută:

– Cine sunteți? De ce nu dormiți?

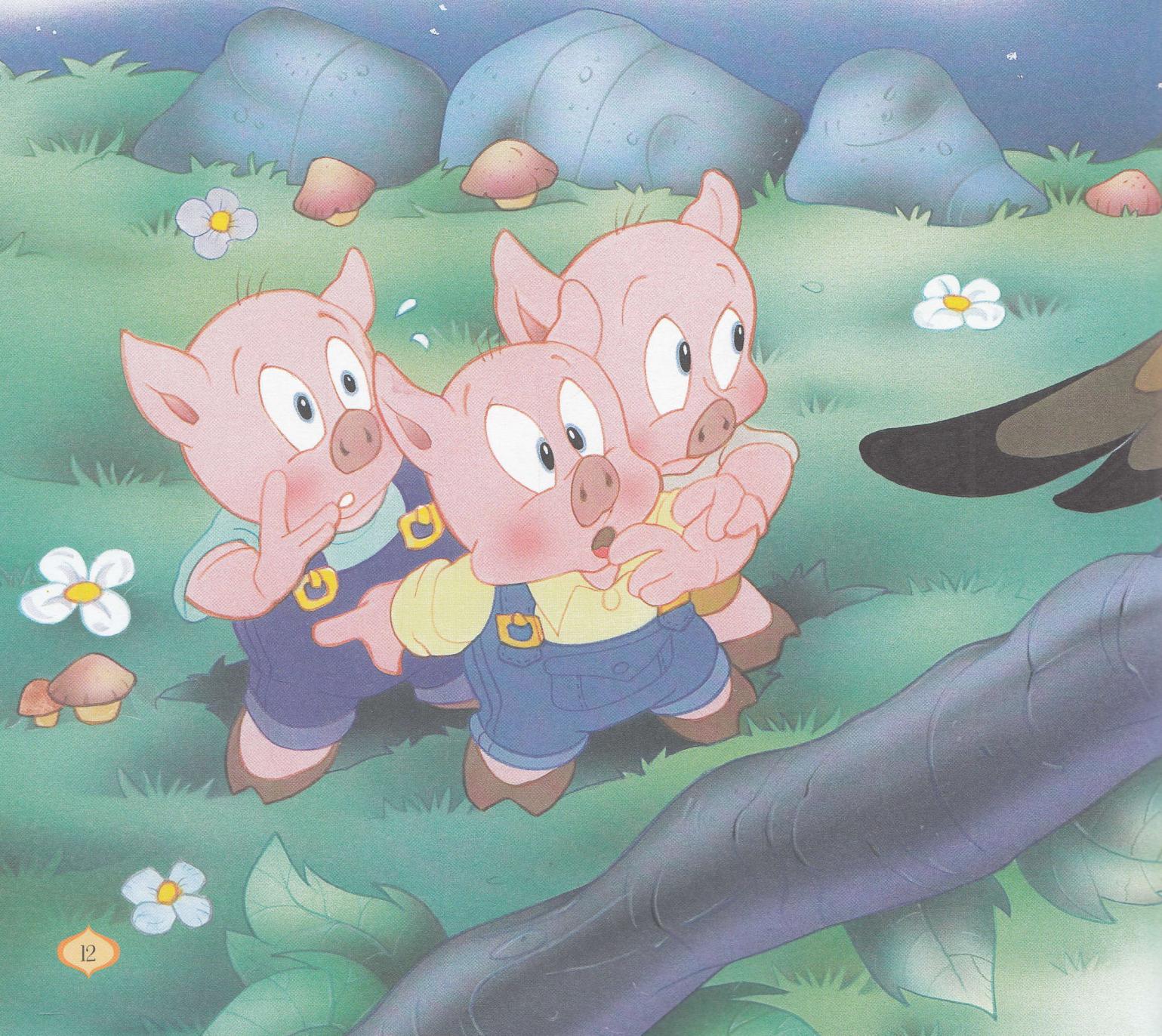
Luăți prin surprindere, cei trei frățiori s-au aruncat la pământ. Ce fel de animal ciudat le vorbise, cu ochii aşa de rotunzi?

– Cine... ești? a întrebat în cele din urmă purcelușul cu codița răsucită.

– Vai, ce drăguț! Eu sunt bufnița, toată lumea știe asta!

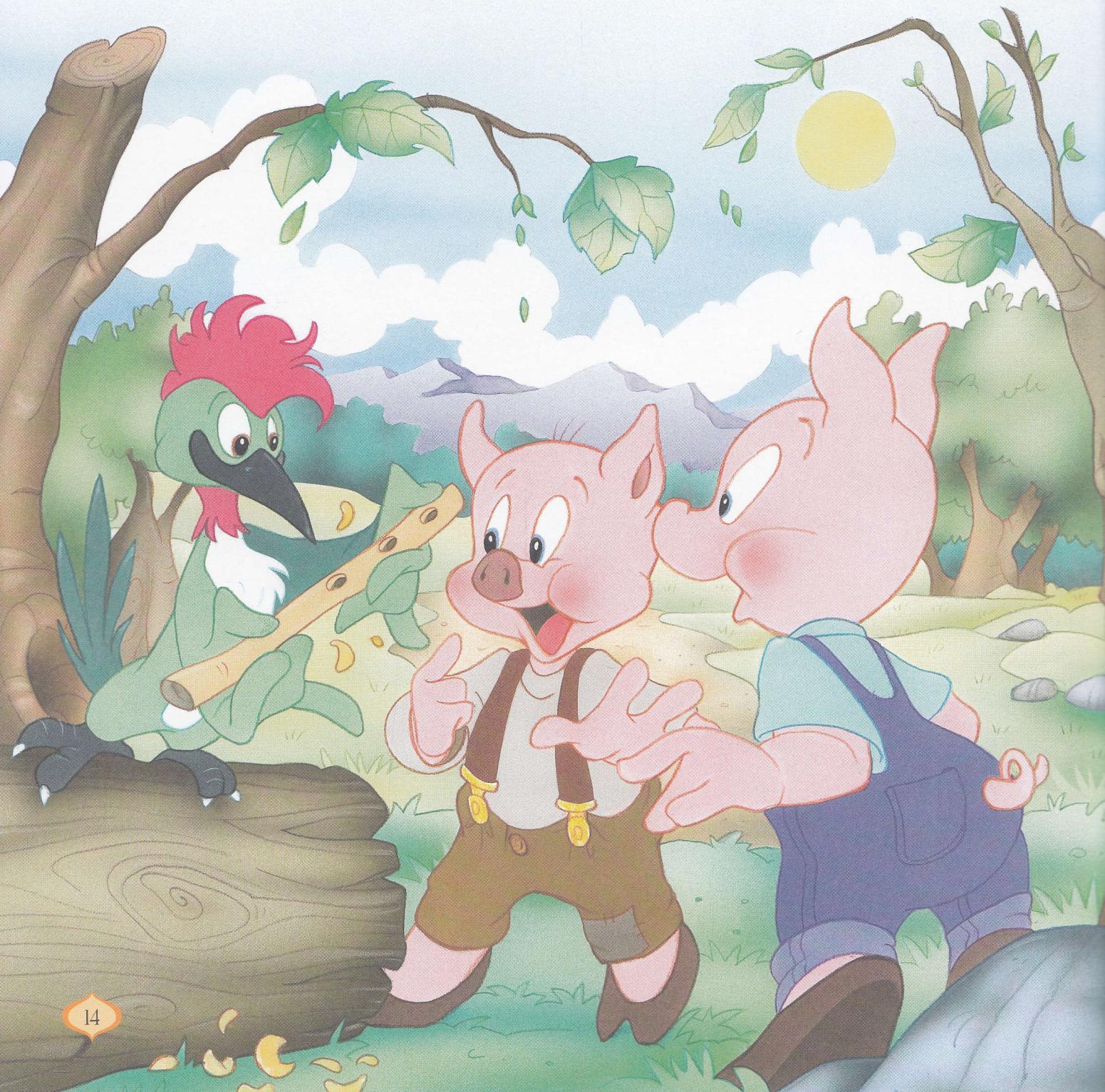
– Noi suntem oaspeți în pădure... tocmai am ajuns! a spus un alt purceluș.

– Suntem muzicanți! a adăugat fratele lui. Și dacă tot veni vorba, cumăträ bufniță, știi cum am putea face rost de niște instrumente muzicale? Pe ale noastre le-am pierdut pe drum! a mai spus purcelușul, mintind.

A doua zi în zori, cei trei purceluși au mers să caute pe ciocănițoare.
Respect pentru ameni și cărti Pasărea cioplea o bucată de lemn, dar i-a ascultat cu atenție pe cei trei frați și le-a promis că, până seara, vor avea un fluier grozav și un acordeon pe măsură.

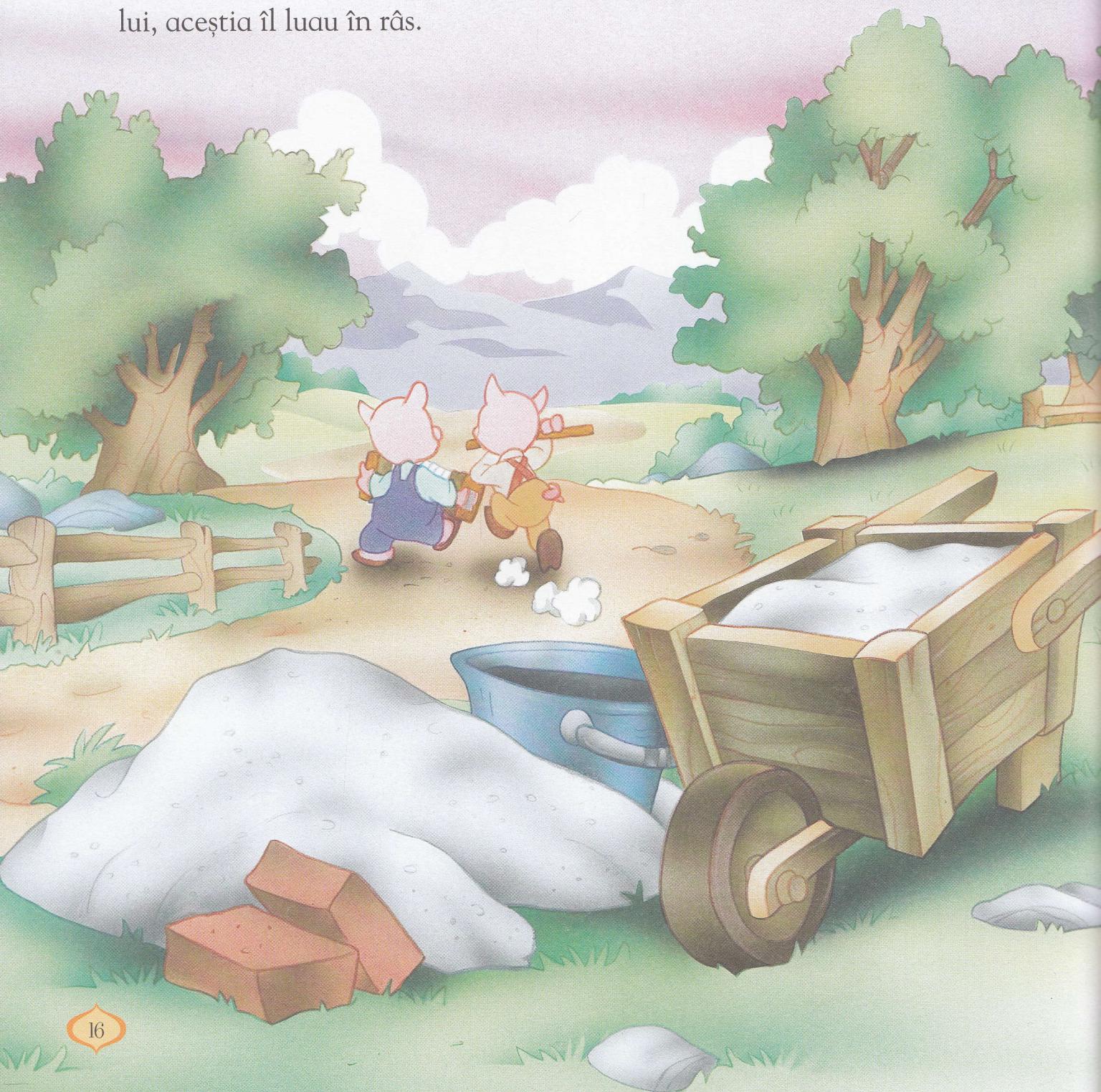
Așa că purcelușii care se visau muzicanți și-au primit instrumentele, în timp ce fratele lor căuta hrana pentru toți trei. Cei doi muzicanți cântau tot timpul și nu aveau vreme să se gândească la altceva.

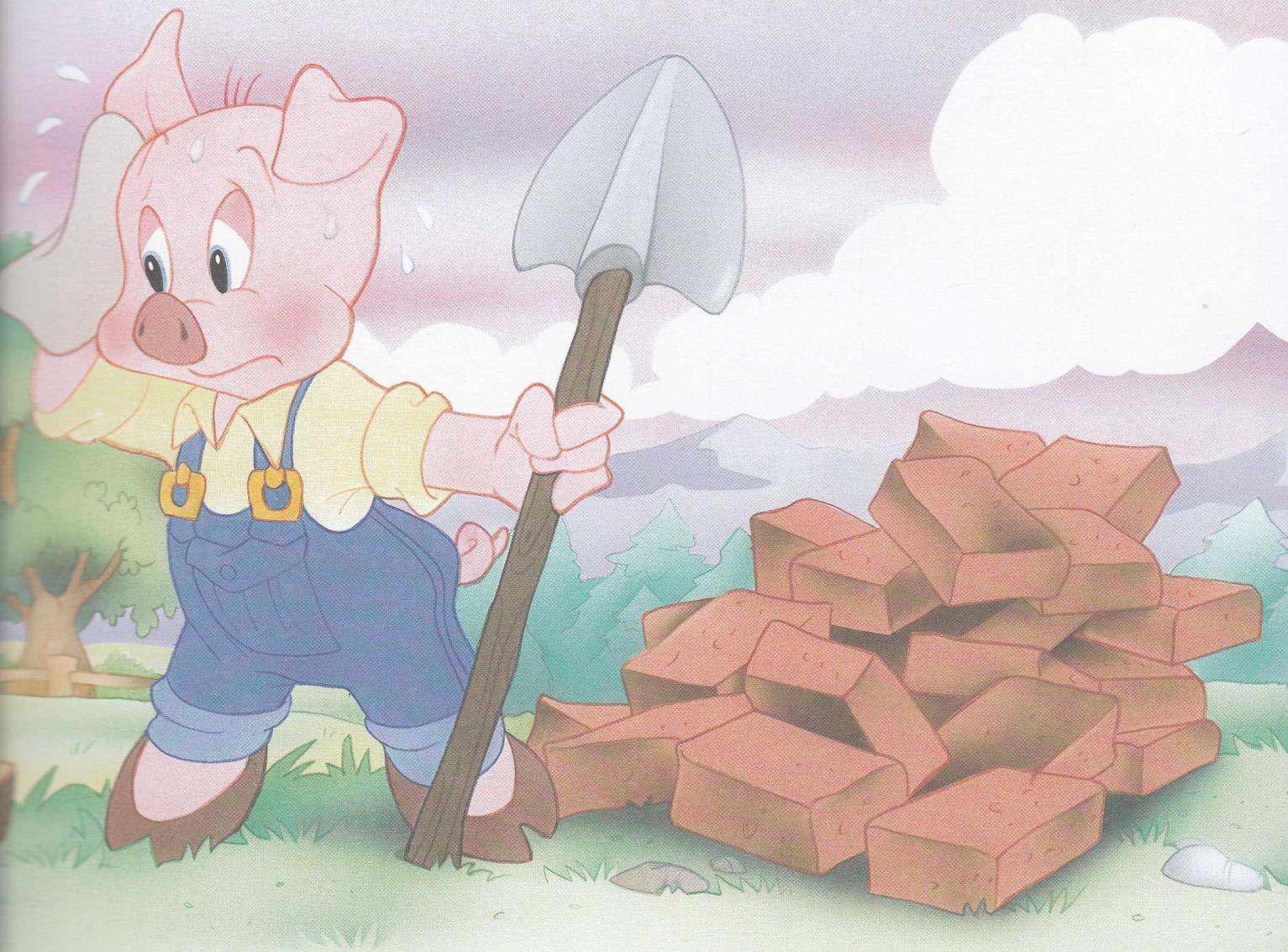

Cântecele lor erau foarte frumoase, și, în curând, pădurea s-a umplut de muzica veselă a purcelușilor. Din când în când, animalele făceau petreceri, la care era invitată toată lumea: căprioara cea timidă, ariciul cel retras și singuratic, veverițele, păsările cântătoare și mulți alții.

Fratele celor doi muzicanți știa că vara avea să se termine în curând și că, odată cu sosirea iernii, toți trei vor avea nevoie de un adăpost deasupra capului. Purcelușul băgase de seamă că și celelalte animale din pădure se pregăteau din timp pentru vremea rea. Veveritele strângeau provizii în scorburi, iar ariciul, pentru că își petreceau iernile hibernând în vizuina lui călduroasă, se ghiftuia vara, ca să nu aibă nevoie de hrana în timpul iernii. Dar, ori de câte ori purcelușul încerca să stea de vorbă cu frații lui, acestia îl luau în râs.

– Ce prostii! i-a spus unul dintre frați.

– Noi suntem atât de talentați, că toți o să ne cheme și o să ne găzduiască până va trece iarna... Si apoi, mai e timp, noi vrem acum să cântăm și să ne veselim! De ce nu cânti și tu cu noi?

– Ei bine, frațiorilor... de aici înainte nu am de gând să vă mai urmez. O să mă duc în vârful dealului și o să-mi construiesc o casă. Dacă aveți nevoie de mine, acolo mă găsiți! le-a spus purcelușul cel harnic.

– Du-te, du-te, nu-ți face griji pentru noi, am învățat să ne descurcăm și singuri! i-au răspuns în cor cei doi artiști, apoi și-au văzut de drum.